Stigmatul celor hărăziți osândei (I)

On Ianuarie 07, 2013

Adoptă o poziție fermă față de propriile slăbiciuni, fără să te abați de la constrângerile liniei tale evolutive.

Oriunde îl urmărim pe Anton Chigurh, îl găsim învăluit parcă de o demonică mantie a neputinței, sprijinindu-și existența pe sentimentul de apartenență la o lume tot mai străină de a sa. Trăind izolat, fără a avea relații interumane, ajuns rob al propriilor slăbiciuni, el continuă să dea frâu liber furiei sale de nestăvilit.

Oriunde este Chigurh, putem fi aproape siguri că cineva este însemnat cu roșul sângeriu al sfârșitului. Ambiția nemilosului asasin se revarsă prin toți porii săi. Crunt și imprevizibil pulsează în venele sale veninul malefic, când te aștepți mai puțin răbufnește și împroașcă pe oricine îi iese în cale.

Stârpirea, eliberarea din captivitate a demonului nemilos, agățat ca un corp străin de tot ceea ce-l individualizează, devine absolut necesară, dar imposibilă. El își va continua multă vreme seria de "însemnări", devenite rațiunea sa de a fi.

Omul aparent banal, dar neobișnuit, sfinxul acesta funest care își întinde aripile misterioase în viața cotidiană, se lăsă, fără drept de replică, în voia avântului său nemăsurat spre piscuri tot mai înșelătoare.

Nesfârșite chinuri produce celor din jurul său. Iar el continuă să se complacă în plăsmuirea unei noi forme de existență, sub greutatea carapacei de cruzime izvorâtă din omul devenit o fiară. O deconectare de la realitate, o etapă care pregătește terenul pentru o nouă prefacere: " *Pacem în obscuritas invenio !* ". *

Leadership: Îți sprijini existența în umbra sentimentului de apartenență la o lume tot mai străină de a ta prin comparație cu o formă subtilă de a te proteja de o condiție stânjenitoare?

Te lași în voia avântului nemăsurat spre piscuri înșelătoare? Poți să stârpești acel "demon" din tine, agățat ca un corp străin de tot ceea ce te individualizează? Te complaci în plăsmuirea unei noi forme de existență care defavorizează sau compromite dezvoltarea relațiilor? Care este motorul care reînnoiește rațiunea existenței tale?

Pentru a realiza ceva care să țină de domeniul leadershipului sunt necesare nu numai priceperea și îndemânarea în modelarea ori construirea unei forme determinate a valorii (măiestria de a face alegeri corecte în orice moment), ci și ceea ce am putea numi " *Întregul Omului* ", cu tot ceea ce reprezintă el. Tot ce-l cuprinde, cu tot ce este insondabil și misterios în el, cu universul lui lăuntric.

Omul este entitatea de răspuns la circumstanțele unei realități care uneori depășește capacitatea lui de a o înțelege, sprijinindu-și existența în umbra sentimentului de apartenență la o lume tot mai străină de a sa. El se distinge prin comparație cu o formă subtilă de a se proteja de o condiție stânjenitoare, aceea de parte negativă a lumii, atunci când se oprește din a gândi totul în termenii de: "orice fac nu suportă nicio condamnare".

Opera leadershipului este, prin urmare, nu atât o victorie răsunătoare, o realizare extraordinară a unui om cu vocație și talent într-o anumită zonă, ci reglementarea caracterului său în ce privește puterea rațiunii de a crea norme de conduită interumană, în vederea unor acțiuni comune, prin corelarea corespunzătoare a caracteristicilor sale dominante cu cerințele pe care le implică procesul său de evoluție.

Dar opera leadershipului poate fi și o cazną, nu doar un pas înainte, poate fi o formă de dezamăgire trăită intens de către cei care nu se conformează cu regulile ce-i sunt inerente și care nu se acuză în nicio împrejurare de propriile abuzuri. E bine ca fiecare să învețe să-și analizeze critic abaterile de la cursul normal al vieții.

Leadership: Integritatea realității tale compune registrul întunecos al listei circumstanțelor de viață în care trebuie să-ți demonstrezi atributele conștiinței, dar nu în sensul sumbrului, ci într-acela al ascunsului într-o zonă mai puțin exploatată?

În "Sfaturile lui Kagemni", care pare să fi fost vizirul regelui Senefru, se regăsește și această observație interesantă: " *Încăperea cea mai lăuntrică este deschisă pentru omul tăcerii.* " Acestor vorbe li se pot atribui bineînțeles mai multe interpretări, însă ne vom opri numai asupra esenței pe care o reclamă leadershipul.

Şi anume, la valoarea "omului ascuns", prin prisma acelei componente puternice, pregnante prin care el se manifestă, care zace neștiută în adâncul fiecăruia dintre noi. Valoarea omului care se manifestă vizibil în exterior, prin trup, dar care alternează permanent între polurile diferite: " *a fi* " și " *a nu fi* ".

Caracteristicile cele mai înalte, cele mai de preț ale omului, sunt stocate în "încăperea cea mai lăuntrică", această zonă de resurse vitale existenței și evoluției sale, în care el poate oricând interveni.

Integritatea realității sale este dată de intensitatea cu care își manifestă conștiința fermă a individualității sale diferentiatoare. El își demonstrează atributele conștiinței, dar nu în sensul sumbrului, ci într-acela al ascunsului într-o zonă mai puțin exploatată numită "experiențe ratate" sau "senzație de respingere", atunci când nu-și poate împlini un ideal, când nu i se dă posibilitatea să-și refuleze emoțiile negative.

Omul care pune preț pe valoarea umană, omul cu o atitudine bazată pe moralitate și pe tărie de caracter – modelul perfect pentru leadership, își înfrumusețează imaginea de sine debarasându-se de tot ceea ce este toxic, de tot ceea ce-l poate trage în jos, de tot balastul negativ ce îi poate subjuga existența. Numai un astfel de om poate să o ia de la început cu totul, numai un astfel de om poate înfrânge „demonul" din el.

Leadership: Te poți pune în situațiile în care îți mărești solidaritatea față de o experiență care încă își lasă amprenta pe tine, zilnic, fără să fii riguros în combaterea dușmanului pe care nu-l cunoști?

Am citit azi pe internet un articol interesant, în care oratorul Vasile Păun, punea în prim plan cunoașterea omului: " *Dacă lupt cu foc contra focului nu mă pot aștepta să obțin pace. Este o situație în care nu câștigă nimeni. Nu pot ajunge la integrare urmând dinamica: victimă – agresor – salvator / rezistență sau prin intermediul luptei, a negativității. Trebuie să integrez pozitivitatea cu negativitatea până când ajung la punctul de echilibru.* "

Un leadership bun contează doar dacă obții victoria asupra "Omului ascuns" din tine. Rezultatul unei bătălii între doi adversari redutabili: focul și pacea, negativismul și

pozitivismul. O ieșire din conflictul cu standardul moral și cu standardul imoral. Un concurs de împrejurări în care nu există rezerve și nici alternative: ori câștigi, ori pierzi.

La un moment dat te poți afla în ambele tabere. Ceea ce te poate ajuta să treci peste zidul incertitudinii, fundamentala etapă către lămurirea deplină a tuturor frământărilor, este să blochezi adversarul din tine, să nu-l lași să te împroaște cu venin. Înarmează-te cu cea mai de preț calitate: stăpânirea de sine, ca să nu fii rănit. Impune-te în fața realității false pe care El ți-o impune. Doar astfel vei putea să stârpești acest "demon" din tine, agățat ca un corp străin de tot ceea ce te individualizează.

Dacă vrei să fii ajutat să te schimbi, ajută-te singur. În fiecare din noi se ascund germenii unui "Anton Chigurh" care își repugnă rațiunea de a fi, limitând raportul cu sensul existenței proprii, cu originea lor. Germeni provenind din primitivismul celor care au ales drumul greșit spre existența umană.

Dacă vrei să faci dovada omeniei, adoptă o poziție fermă față de propriile slăbiciuni, fără să te abați de la constrângerile liniei tale evolutive. Îți blochezi adversarul, sau îl lași să se agațe mereu de tine până te trage de tot în jos?

Dușmanul pe care nu-l cunoști, dar îl simți mereu prezent în realitatea ta, este acceptarea de a te complace în situații confuze și frustrante alături de cineva duplicitar care slujește simultan la doi stăpâni: vrăjmășia continuă și refuzul de a trăi o existență morală.

Stigmatul celor hărăziți osândei provine din acel "Eu" rămas în stare brută, necizelat sub influența educației, a relațiilor interumane, a cunoașterii de sine și a lumii înconjurătoare. În leadership, dorința, voința și putința trebuie să acționeze sinergic și în concordanță cu "Eu-l" – omul ascuns, devenit capodoperă în atelierul lumii.

* Notă: *Pacem în obscuritas invenio* - Am găsit pacea în obscuritate

* Notă: "No Country for Old Men (2007)"

Source: https://neculaifantanaru.com/stigmatul-celor-haraziti-osandei.html